

vålg, der har at gennemgaae Revisionsrernes med Hensyn til Statsregnskabet for 1854—55 afgivne Beretning og deres til Rigsdagens Beslutning gjorte Indstillinger.

Lehmann: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: I hvilken Anledning?

Lehmann: For at gjøre en Genstilling til Formanden dette Valg betræffende. — Genstillingen gaaer ud paa, om den høitærede Formand ikke maatte finde det rigtigt, at dette Valg udsættes, indtil Landsstinget har modtaget den anden Revisionsrapport fra Folkethinget. Mine Grunde derfor ere kortelig de, at det i og for sig er meget vanskeligt at behandle et senere Aars Regnskab uden tillige at have det tidligere Aars, og jeg troer ogsaa, at den samtidige Behandling i de to Afdelinger af Rigsdagen kan have sine særlige Betænkeligheder. Dertil kommer, at vi have gode Grunde til at vente, at ved Behandlingen i Folkethinget Sagen vil blive seet med friske Øine, hvorved der maaskee vil bringes Mere ud af den, end det vil lykkes os, hvilket jeg ogsaa troer kunde komme til Nytte og bringe Frugter ved den senere Behandling. Jeg skal ikke gaa videre ind paa Sagen, men kun bemærke, at jeg ikke har fundet mig foranlediget til at benytte den Form, som Forretningsordenen anviser, for at faae et Votum af Thinget. Jeg skal derfor tillade mig at henstille Sagen til den høitærede Formand og vil naturligviis undertaste mig hans Afgjorelse.

Formanden: Den 3die Landsstingsmand for 9de Kredts har Ordet; men jeg skal bemærke, at Ordet kun maa benyttes til at tale om, hvorvidt Valget kan udsættes, eller ikke.

Bjerring: Jeg vil blot yttre, at jeg ikke indseer, at der kan være Noget vundet ved, at Valget bliver udsat. Det følger af sig selv, at hvis Udvalget bliver valgt idag og da skulde finde det hensigtsmæssigt for en eller anden Oplysningsskyld at oppebie Resultatet af det Udvalgs Arbejde, der er nedsat paa et

andet Sted i lignende Anledning, vil det jo staae Udvalget frit for. Paa den anden Side skjønner jeg ikke rettere, end at der vil være adskillige Ting, som uafhængigt af, hvorledes Udvaldet bliver paa et andet Sted, vilde kunne bearbejdes af Landsstingets Udvalg, og dernæst forekommer det mig, at de næsten fforten Dage, da der jo ikke vil blive stort Andet at bestille, vilde passende kunne anvendes dertil. Det forekommer mig derfor, at der er overveieende Grunde for, at et saadant Udvalg bliver valgt idag, overensstemmende med, hvad der er opført paa Dagsordenen.

Formanden: Hvad denne til Formanden gjorte Genstilling angaaer, skal jeg bemærke, at der foreligger en Beslutning saavel af Landsstinget som af det andet Thing, for at der strax skal nedsettes et Udvalg af det Thing, som først har at behandle Sagen. Det er et af de Punkter, som af begge Thing ere vedtagne. Hvis Formanden altsaa skulde udsætte Valget, maatte der, idet her blot kan være Spørgsmaal om Betimeligheden af Valget, være paatrængende Grunde for ham til at fravige, hvad der saaledes foreligger som en Beslutning af begge Thing; og en saadan Fordring maatte saameget mere stilles af ham, som det netop var en af de Grunde, der imellem Formændene bleve gjorte gjældende for nu at foretage denne Revisionsberetning først i Landsstinget, at man derved antog at ville fremskynde dette hele Anliggende. Det maatte altsaa være en fra Valgets Betimelighed hentet Grund, der skulde bevæge Formanden til at udsætte dette; men det er ikke en Grund af denne Natur, som den ærede 2den Landsstingsmand for 10de Kredts (Lehmann) har anført — det er snarest en Grund, hentet fra selve Udførelsen af Arbejdet og dets Behandling. Imidlertid maa det jo naturligviis, hvad ogsaa den ærede 3die Landsstingsmand for 9de Kredts (Bjerring) antydede, være Udvalgets Sag, hvorledes det vil fremme det Arbejde, der paalægges det, og hvorledes det mener, at dette hensigtsmæssigt kan indrettes. Det er jo ganske vist, at den Form, hvori denne hele Statsrevisionsberetning foreligger, er Noget, som eengang har faaet sin